

Liber

esser. tūc enī ponit finē vltimū ibi. Ut nō est simile de p
dicādē q̄ est op̄ p̄vilegiarū. Et p̄p̄ hoc ē alia opinio
q̄ q̄ cognoscit vxor̄ p̄pter delectationē finalē. aut mo-
vetur in delectationē rāto imperu ut cognoscet vxor̄ et
sicut meretrice. et hoc tūc ē qn̄ ea cognoscere erit si non
esser vxor̄. et tūc peccat mortaliter q̄ tūc ponit ibi finem
vltimū. et tūc vere et p̄p̄ frust et nimis vehementē amat.
Si aut̄ in ea vult delectari q̄ vxor̄. et nullo mō ea cog-
sceret si vxor̄ nō esset. tūc nō est oīmoda mōdinatio. et
tūc est peccatū veniale. et excusat p̄ bonū m̄rimoniū ut n̄

Dist. xxxii. De m̄rimoniō fīm cām finalē q̄tūz
ad fidēthorū.

Flēdū etiā ē. r̄c. Sup̄ egit mḡ de bonis matri-
moniū cōi. h̄ sp̄ecialit̄ agit quō vir obligat vxor̄
et ecōuerso q̄tū ad solutiōnē debiti. Habet aut̄
hec p̄s duas. In p̄ma determinat q̄ sit obligatio inter
vxor̄ et vir q̄tū ad fidēthorū. In secūda determinat quō
et qualiter hec fides fuerit in pribus antiq̄. infra dist-
xiiij. querit hic de antiq̄ pribō r̄c. Prima p̄s b̄ duas
p̄ces. In p̄ms determinat de modo obligatōis. In scđa d

Op̄ vir vxor̄ q̄tū ad fidēthorū seu solutōz car-
nalis debiti iudicat ad paria. et q̄ ynuis alio inui-
to p̄tinere nō potest.

Dī.
XXXII.
j. Lox. xi.
z Eph. v.
Liendum etiā est. q̄cū i
p̄sit mulieri ut caput corpori. est em̄ vir ca-
put mulieris. in soluēdo tñ carnis debi-
to pares sunt. q̄o ap̄ls vtriq̄ pariter p̄cipit̄ hac
cā sibjñuicē subiici. inq̄ens. Vir debituz reddat
j. Lox. vii. vxori. silt et vxor̄ viro. q̄ mulier nō h̄ptātem sui
corpis vir. silt et vir nō h̄ptātem sui corporis fī muli-
er. Quia nec mulier ad aliū vix. nec vir ad alia
mulier p̄tāte sui corporis h̄. nec vir ad p̄tinēdum
nec mulier p̄tāte h̄ sine mutuo p̄sensi. s̄ alter al-
teri p̄tāte h̄ corporis. ut poscēti alteri. nō licet al-

In hoc enī
1. a pares sunt. r̄c.
Viderunt̄ falsū
q̄in h̄ sacramē-
to signatur nū
ctio christi et ec-
clesie dei et anīe
int̄ q̄s nulla om-
nino e paritas.
ergo nec viri ad
vxor̄. Id Eph.
v. mulieres s̄bie
ctes sūt viris suis
et p̄dicit de viri
q̄ diligāt̄ eas su-
cūt corpora sua. er-
go cū corpus sit
paroferior̄. p̄t̄
r̄c. q̄. dōm ḡi
m̄rimoniō ē cōsi-
derare seruūz di-
stinctōem̄ et for-
mē cōūcōnēm̄.

Quartus

sit mortale. In hoc casu dicūt locutū fuisse augustinum
Tāmē illa rō nō yalet. delectari nō est malum. ergo nec
velle. q̄uis enī laudari nō sit malū. tāmē velle laudari
malū est. et fīm has duas vias. pcedūt rōes ad p̄tes op̄
posiras. Ille enī q̄ p̄bant q̄ sit mortale libidinis ordo
et creature fruitione. pcedūt fīm q̄ corus sit fīm impe-
tū voluptatis. Rationes vero ad oppositū procedunt
fīm q̄ babetur respectus ad matrimonij sacramentum.
q̄ cognoscit cā q̄ vxor̄. nec aliter delectaret̄ iea nūlī cīs
matrimonialiter p̄tinēra.

tpe in quo dī debitu peti. ibi. Et licet debitu poscent.
sit sol. r̄c. Prima p̄s b̄ duas. In p̄ma os̄cēdit q̄ vir et
vxor̄ in haē legēsue fide iudicātur ad paria. et q̄ ynuis
ne volūrare alteri p̄tinere nō valeat. In secūda avcio
ritari p̄ confirmat̄ ibi. Q̄o sine tñlē vxoris r̄c. Sū
militē secūdias in qua determinat de tpe in quo debi-
tū dī peti habet duas. In p̄ma determinat q̄ nō semp̄ est
debitū perendū. q̄uis s̄ sit soluēdū. In secūda inciden-
ter determinat q̄ nō est s̄g nūprias celebrare oportunita
ibi. Nec solum in opere carnali. r̄c

sibi alterutrū negent. ne p̄ hoc
incidat in dānabiles corrup-
tas. Reddere em̄ debitu cōiu-
gale nullū est criminis. exigere
aut̄ vitra generādi necessitatē
culpe ēvenialis. fornicari vero
vel mechari. p̄nūcēdē criminis.
Auctoritat̄ confirmat̄ quod
dixit.

Virō sine p̄sensi vxoris vir
p̄tinere nō valeat subdit̄ p̄ba-
tur testimonij. Ait enī Augu-
sti dicit vir p̄tinere iam volo-
nolo aut̄ vxor̄ n̄ p̄t̄. Qd̄ em̄ tu-
vis illa n̄ vult. n̄qd̄ p̄cōtinētiā
tuā illa dīzif̄ fornicaria. Sia-
lū nūpserit te viuo adulsta erit
nō vult talilucro de' tale dam-
nū cōpensari. Redde debitu-
z. et n̄o exigis. redde. Pro scrifi-
catōe p̄fectade' tibi cōputabit
n̄o qd̄ tibi debet. exigis. Fred-
dis qd̄ debes vxori. Idē. Scđm
vba apl̄ca etiā si vir p̄tinere vo-
luisset et noluisse. debitu tibi
reddere cogereft̄ illide' impu-
taret p̄tinētiā. si nō sue si tue cō-
cideret̄ infirmati ne in adul-
teriū caderes. Quisq̄ ḡ cōpa-
tiēs infirmati vxoris reddit̄ n̄
exigit debitu. aut̄ si. p̄p̄. p̄p̄ia
infirmitatē ducit vxor̄ plāgēs
poti' q̄ sine vxore eēnō potuit
q̄ gaudēs q̄ durit. securus ex-
pectat diē nouissimum. Idem.

z postremo mu-
tuā obligatiōnē
Rōe duoz p̄ro
rū sigt̄ deum rec
eleiam. q̄sicut
mulier egeri ro
sic ecclia christo
Rōne cōuncō
nis inseparabil. z
cōformitas sigt̄
illā cōuncōnēm
Rōe obligatōi
nō ē significatio
q̄s omnīo lib Aug. sup
est. z nullō oīo p̄s. xlvi.
obligat̄. n̄ de-
bet esse inf̄ virū
z mulier obliga-
tio. q̄ aliter nō
interuenient in
segabilis ymo
z q̄m conformis
est ymo. id p̄for
mis ē obligatio
z id q̄tū ad hoc
pares iudicat̄
q̄ cōformiter si Aug. ad
bījñuicē obligā-
tur. Id illo qd̄
obligat̄ q̄ virē
supior̄. dōm. q̄
illo intelligit̄ q̄
tum ad illos ac/
tus q̄ respiciunt
serū virile sp̄alit
sc̄ q̄tū ad regi-
mē dom. z q̄sili
um. b Naz 3
vouēda talia nō
sunt a cōiugat̄.
Queritur vnu

peccet mortalit̄. q̄ sic vous. Et q̄ sic v̄. q̄ d̄ sc̄ēter v̄lur
par alienū peccat mortalit̄ erā si der in elemosynā. ḡ cū
talis vous v̄surpet alienū. p̄z r̄c. Itē q̄ vous q̄d nō l̄
vel iurat. hoc ipso giuris est. q̄ temerarie iurat. ḡ cū n̄
licet viro continere v̄xore inuita. videtur q̄ si vouscat
mortalit̄ peccet.

Itē si iuraret q̄
nunq̄ mulieres
cognoscet. p̄e
cari mortaliter
ergo partis rationē
si vouscat. F̄.
dōm q̄ cum q̄s
vouscat continen-
tiam. duplicitur
potest vousere.
aut incedōe frau-
dandi v̄xorem.
aut amor conti-
nentie. Si intē-
tione fraudandi
v̄xore sic est ini-
quiū p̄phibitū
et tale v̄tū ē illi

s. Lo. vij.
Aug. i. li.
circum. Si conti-
de adulic nentie amore si-
rinis cōiu ne consensu con-
figit. tale v̄tū
aliquid habet re-
meritis. aliquid
habet honestas.
Viri enim non ha-
bet sui corporis
potestate. q̄rum
ad debitum sol-
vendum. sed sui
tūris est q̄tū ad
debitum p̄cedū
et video p̄t inūm
non potest vo-
vere sed secundū
et ideo nisi v̄xor
consentiat vorū
est reuocandum.
q̄rum ad debitu
redditionem. s̄z
stat q̄rum ad so-
lutionem. Unde
siquis delibera-
te vousit castita-
tem tenerit q̄m
tū in se est p̄tine
re v̄t debitu n̄ pe-

tor. si in v̄o: petat soluere d̄z. et sic nulli sit p̄iudiciū. et
n̄ offertur deo alienū sed p̄prium. Et sic p̄z q̄ hoc n̄
est omnino alienum. et pater responsio ad obiecta. Tū
q̄d obiectum de iuramento non est simile. q̄t iuramen-
tum temerarium est simpliciter cum teneatur sacre cō-
trarii. Unde peccat statim cum sic turet. n̄ sic cum v̄o:
veat. c Si vero quelibet eoz alterum a suo iure ab
soluerit. r̄c. ponatur q̄ mulier de consensu v̄ti emitat
simplex vorum et postmodum v̄r peniteat. v̄trum te-
natur ei debitu reddere. Et videtur q̄ non. q̄ suo iuri
renunciavit. Unde v̄t q̄ n̄ habeat v̄terū p̄tate p̄cedū
debitum. In oī ostium aut̄ videtur auctoritas augus-
tū. Nū e. xxx. vbi d̄. Sinante p̄tradixerit. r̄c. s̄g illō

dicit aug. et h̄i l̄sa q̄ vir p̄t retractare v̄tū v̄xoris
q̄d p̄senserat. et p̄trea vir n̄ ē astre f̄uare iūniciaz q̄z
v̄xore mortua possit ducere alia. ḡ v̄t q̄ possit d̄bitū red-
dere p̄z. d̄s p̄siml̄ vouscat assētu v̄rti. auch ē assētu p̄us
to aut assētu q̄ē. p̄spectu ecclie sine plati. Si assētu q̄ tie

isse. Quibusdaz videtur q̄ mu-
līer n̄ discedens a domo viri-
que viro p̄mittente continen-
tiā v̄uerit vel p̄miseric̄. eo-
dem phibente soluere n̄ vale-
at. et hoc ppter dignitatē vi-
rique est coput mulieris. Sed
melius hoc intelligitur i talia ca-
su. v̄bi vir concedit mulieri vo-
uere continentiam. tante v̄tū
phibet implere. Si vero
habitū inutauerit. n̄ p̄treuo-
carim illud. Qui v̄xore suam
velare p̄miseric̄. aliam n̄ acci-
piat. sed similiter cōvertatur.

Determinat q̄ n̄ semper ē
debitu p̄tendū. licet s̄g sit sol-
vendum. c

Et licet debitu poscenti sit p̄
soluendum. n̄ licet tamē quā
libet die p̄scere. Ufia aug. Ep̄i-
ano cū v̄xore sua aliqui licet cō-
uenire aliquinō. Propter p̄ces-
sionis em̄ dies et ieiuniorū aliqui
n̄ licet cōuenire. q̄r etiā a licet
abstinentiū ē. vt faciliū impre-
ri posse q̄d postulaf̄. Idē. Quo-
tiens em̄ vel dies nativitatis.
vel reliq̄ festiuitates adue-
rint nō solū cōcubinaz cōsortiō
si etiā a pprijs v̄xorib̄ abstine-
te. Itē Amb. Si cā p̄creando-
rum filiorū ducit v̄xor. n̄ mul-
tum t̄ps p̄cessum videſ ad ipm
v̄luz. q̄t d̄ies festi. et d̄ies p̄ces-
sionis. t̄p̄rō cōcept. t̄ pt̄s.
iuxta legē cessare v̄sum carnis
bis debere t̄pib̄ demonstrant.

at̄l̄ sit. corā deo tenet obfūare. d Et z de b̄. po. sit
r̄c. Ut h̄ falsū q̄ si n̄ l̄ petere. ḡ illicite et iniuste petere. l̄
iniuste petere r̄n̄ tenet q̄s reddere q̄r n̄ ē ei reddēdū n̄l̄
ius sū. ḡ si n̄ p̄t s̄g iuste petere. n̄ ḡ s̄g tenet debitu sol-
vere. p̄z. d̄s. q̄ r̄c n̄ l̄. q̄n̄ p̄vati iuste et cōfarcē. idē
tiā et honestate. sic p̄z p̄l̄rāz s̄cēntē. Esto m̄ q̄ p̄uet iuste
ciā. adhuc si valer t̄ illa. q̄ iniuste petere ē dupl̄. Aut
q̄r n̄ h̄ ius iuste petere. sc̄t ille q̄ petit r̄altenā. et tali n̄
optet reddere. Alter ē petere iniuste. q̄r et si h̄c ar iuste
ciā t̄n̄ modū debitu ē p̄cedō n̄ seruat. vel p̄t esse q̄r n̄ sit
phibitū. s̄t t̄n̄ sit phibitū aliquādo petere. Verdi gratia
plat̄ superiori iuste inuitat infētior ut nihil p̄cipiat subdi-
to. tamē subditō n̄ dicit q̄ ille non obediāt si p̄clatua

Ex p̄clio
remēli.

Aug. illi.
Si ē m̄lītro.
tū credo. v̄r cā
no. et ve-
test.

Ambro.

po.

ḡ

im-
net.

v̄n̄

re-
ligio-
nē

af.

n̄l̄

vo-
cat.

t̄ al-
s̄l̄

p̄sō
na

de q̄ n̄ pos-
sit

la-
suspicio

ouri.

si

Liber

Hiero. in inferior p̄cipit. qdā fīmo ille tenet obedi-
ne v̄f dis- re. qnō ē exem-
sentire a p̄tus. attamē il-
le peccat mō-
p̄missis. Sici ipo-
sito p̄ intelligi.
Quicd sit de ex-
emplo inducto.
v̄ez ē q̄ si ali-
q̄s ius suū iordi-
nate exigit. tñ ex-
h̄ nō dat p̄tates
alteri retinendi
qd̄ deb̄ reddere.
Un dñs solū p-
hibuit accedere
ad mēstruarū. et
iō ista p̄hibitio
nō se exēdit ad
multerē. et ideo
tenet reddere. s̄z
ille perēdo pec-
car. Et sic intel-
ligēdū ē qd̄ aog.
per Ahat dicit sup Leui.
xviij. q̄ necessa-
rio v̄tros indicit ḡtinēta. et v̄tros in Leuis. xx. p̄cipit
interfici. et v̄tros facit ḡ bonū proliis ut Hiero. dicit.
Hoc em̄ intelligere est rōne glōne petentis. que recte
dicitur accedere et contra hoc facere vt ex v̄dictis patet
7 e Quicung v̄tros deb̄ reddit vacare nō p̄t orōni.
Videtur male dicere quia. j. ad thy. v. dicitur sine in-
missione orate. hoc est p̄ceptū. ergo si nō p̄test orare q̄
reddit deb̄. patet z̄. Item v̄dē illud simplē ē fallū
quis nihil impedit orationē sicut peccatum. s̄z veniale
peccatum nō impedit. ergo nec actū quo nulla ē culpa.
Item de dāvid ob̄ qui fuit deuotissim⁹ et tñ habuit plu-

HD intelligēta hui⁹ p̄tis q̄ de obligatōe ḡ angū-
stia ad solutōz deb̄. Līca qd̄ q̄tuo breuiter
op̄ter q̄ri. Primo q̄ de obligatōe q̄ copatōz ad
votū ḡtinēta. Scđo q̄ copatōz ad accidēs s̄guemens
Tertio q̄ copatōz ad tps in q̄ deb̄ debet peri et solu. et
Quarto dēspē in qd̄ dñt nuptie celebrari. Līca p̄mum
duo q̄runt. P̄do v̄z q̄ votū p̄ carnale copulā possit
vir ḡtinēre v̄tros nolēre. Scđo v̄z possit ḡtinēre v̄tros
re nolēre an carnalē cōmītōz. **Nō.** **I** Item q̄ votū p̄ carnale copulā possit vir ḡtinēre v̄tros
nolēre. Et v̄z q̄ nō q̄ p̄ carnale copulā vir nō bz p̄tē
sui corporis. si nō bz. ḡ nō p̄t de ipo facere sacrificiū ḡtinē-
tie v̄tros nolēre. Itē augu. dīc et habef in līra. nō mō nō
hortamur s̄z eriā q̄ v̄ouisti phibem⁹ implere. si forte co-
iunctus tua h̄ tecū suscipe animū vel carnis infirmitate re-
cusat. Itē rōne v̄f. q̄ mulier nō tenet ḡtinēre. nec v̄r p̄
eā ad ḡtinēta cogere. s̄z cogit eā si ipa inuita vult cōti-
nētiā seruare. ergo cū nō possit cogere nō p̄t ḡtinēre.
Item sicut seruē tenetur dño obseq̄. sic vir v̄tros deb̄ reddere. et fortius. quia est a domio confirmatū. sed ser-
uus phibente dño nō p̄test religionē intrare. vel a ser-
vicio eius se auferre. ergo z̄. Contra. Licituz est viro
v̄tros etiā phibēte accipe crucē in subsidiū terre sancte.
sed votū continēte adhuc meli⁹ est. ergo z̄. Itē v̄tros
phibente p̄t quis corporis suis ad martyriū et morte ex-

Quartus

qdem peccato. nec tamē tem-
pore illo quo cōiugales act⁹ ge-
runtur p̄tentia spūsancti dabi-
tur etiā si p̄pheta esseydeatur
que officio generationis obse-
quitur.

Determinat incidenter q̄ n̄
est s̄g nuptias celebrare oportu-
num. **d**

Nec soluz in ope carnali ob-
seruanda sunt tēpā. sed etiā in
celebrandis nuptiis fī illud.
Nō oportet a septuagesima v̄f
q̄ in octauā pasche et tribus eb-
domadibus ante festum sancti
Johis. et ab aduētu dñi v̄sc p̄
epiphaniā celebrare nuptias.
Qd̄ si factū fuerit sepen̄. Itē
nicolaus papa. Nec v̄z duce-
re. nec cōiugia facere quadra-
gesimali tēpē conuenire posse
villo modo arbitror. **v**llo modo arbitor.

actus ille multū deūcīmentē spūalem. sicut dicit aug-
nisi sit gratia excellens et specialis sicut fuit in dñuid.
Et iō aliud ē cōslū. vt cum q̄s vult se rotū orōni dare.
debet et alii acru abstinerē. et sic p̄z q̄ nō repugnat orati-
onis p̄cepto. tñ de illo qd̄ dicit q̄ orāndū est sine inter-
missione. intelligendū est q̄ noī orōnis oīs bon⁹ actus
intelligit fī glo. Un dicit ibi. n̄ cessat orare q̄ nō cessat
vñ facere. Qd̄ obīcīt q̄ peccatum magis grauat. dōm q̄
falsum ē de veniali peccato ppter multā feditatē aīe q̄
est in illo acru. et frequēter anīa multū impedit galīq̄
feditates vel etiā infirmitates penales.

ponere. et tunc constat q̄ se reddit impossibilem ad solu-
endum deb̄. ergo z̄. Item quantūcunq̄ quis iu-
tēvel voueat vel se obligere vt nō impleat consilia non
tenet iuramentum nec votum. ergo nullus p̄test se ob-
ligare quin semper faciat melius. sed melius est conti-
nere sicut dicit apostolus. ergo z̄. Item qui impedit
aliquem volentem ascendere ad altiorem statuū peccat
graviter quia spiritus sancto obuiat. ergo si vir vult cō-
tinere et religionē intrare. viderur q̄ v̄tros tenetur cō-
sentire. ergo si nō vult. p̄test ad hoc compelli de iure.
ergo z̄. **R**. dicendum q̄ continere est duobus mo-
dis. aut omnino ita q̄ deb̄ nec perat nec soluat. aut
nō omnino ita q̄ deb̄ nō perat. tamē perent soluat.
Primo modo nō p̄test vir continere v̄tros inuitos. q̄
nō p̄test ei auferre ius quod habet in corpus viri. Se-
cundo modo continere p̄test ipsa contradicente. et v̄s
vere p̄test. et si voueat seruare tenetur. videlicet v̄rū
q̄ deb̄ petat. Concedende sunt ergo rōnes p̄ban-
tas q̄ nō oīno p̄t ḡtinēre. **A**d illud qd̄ ob̄ p̄t q̄ p̄t
accipe crucē. dōm q̄ hoc fac̄t est in favore et necessitate
terre sancte. nec facta est oīno derogatio viri et mulieri
quia debet mulier velle. p̄ necessitate tanta cōtinere ad
tpis. et si nolit p̄test virū suum sequi. Sed cum voue-
tur ḡtinēta. tūc oīno mulier viro suo p̄ual. etiā fī ipso et
torius vīte. **A**d illud qd̄ ob̄ de martyrio. dōm q̄ mo-

ri pōt p christo si necessitas imineat. q̄ mulier tenet h̄ velle. t̄ si vir voluntarie se offerat. mulier nō p̄ negare. q̄ ipso mortuo poterit cū altero trahere. s̄z no sic ē cūz 11 vover vrore vnuēre. Ad illud qd̄ ob̄ sp̄ licet facere qd̄ meli c. nec p̄ sc̄ ho obligare ad min⁹ bonū. Dōm. p̄ verū est te eo q̄ bz sui corporis p̄tē. Tiel dōm ḡ si orūz nō perēdo. bz reddēdo nō minus mēre q̄st̄ omnino 12 trineret. Un̄ Aug⁹ dicit t̄ habetur i līa. p̄ sc̄ facēt̄ epi seca d̄ r̄bi repurabit. si nō qd̄ t̄bi debet exigē. bz red̄ dis qd̄ debes vro. Ad illud qd̄ ob̄ de eo q̄ impedit aliquē t̄. dōm q̄ peccat d̄ impedit aliquē ea rōne q̄ in illo eringuit bonū p̄fōs t̄ fāct̄ sp̄s tōm. bz mulier i h̄ nōt̄ sentire qn̄ sibi p̄iudicū. q̄ si cedēt̄ vro q̄ voverat vñtētā tenet t̄ ipa vñtētā. qm̄ iiḡ ipa nō p̄t̄ cogi ad vñtētā. q̄ bz est siliū. ideo dico q̄ ipa nō pec cat. bz si alia mulier impedit t̄ ūl̄ peccat̄ esset.

Quæstio

q.

b

Utr̄ vir ante carnalē cōmitionē possit vñtētā vrore nolere. Et q̄ nō vider. i. ad Lox. vii. vro: vir debitum reddat. s̄z vro: vro. bz an̄ cōmitionē sūt̄ vir t̄ vro. q̄ an̄ cōmitionē tenet̄ ergo. t̄. Itē vro: vro obligatur voluntarie t̄ p̄ mutū s̄fensū. si ḡ an̄ cōmitionē nēē mutū s̄fensū. ergo t̄ obligatio ad redditionē debiti. Itē mulier nō teneret̄ cōtinere t̄ nō p̄t̄ cū altero trahere. q̄ d̄ iuste debiti exigē. Sed iuste erigent̄ iniūstū et negare. t̄. Itē cito q̄ vir post s̄fensū de p̄fūti violēt̄ extorqat copulā carnalē est m̄rimoniū s̄fumātū. ergo teneret̄ ad soluēdū debiti omnino ipa vro ei sed violentia nō inducit nouā obligatiōem q̄ p̄t̄ obligat̄. Cōtra-decreta. de cōuersione cōiugator̄ accedit̄ vro p̄t̄ iūrādi religione vroenolē. bz pl̄ t̄cērare religiōnē q̄s vñtētā. q̄ accedit̄ lñaz vñtētā. Itē p̄ s̄fensū bz m̄rimoniū esto t̄ nō sit in copulā carnalē vt supra ostē sumē. si nō obligat̄ nisi ad illud in qd̄ consentit. p̄t̄ t̄. Itē om̄is vir eff̄ obligat̄ ad soluēdū debiti ante carnalē copulā. ergo nihil adderet carnalē cōmitionē ad cōservationē m̄rimoniū. Itē q̄ iuxta hoc. Un̄ hoc c. p̄ copula cōnugalis violēt̄ errora m̄rimoniū consuat̄ t̄ s̄fensū coactus m̄rimoniū nō ratificat̄. t̄ vro huic licet̄ post copulā mulieris voveret̄ cōtinētā. Et q̄ sic videatur. q̄ si p̄us licet̄ t̄ nullus p̄t̄ ei ius suū violēt̄. ter auferre. p̄t̄. t̄. R. dōm q̄ an̄ s̄fumātōni m̄rimoniū vroaḡ glōna nec omnino obligat̄. nec omnino ē libera. Nō oīno obligat̄. q̄ p̄t̄ mori m̄udo. si m̄rimoniū m̄ soluēt̄ ipo vuentē in carne. Sicut omnino libera. q̄ si vule huic mūdo vuentē necesse bz perēti debiti red̄dere. t̄ q̄ imēdo est inter vte hui⁹ sc̄lū t̄ vte religiōsam st̄ue sp̄ualē. ideo sacri canones terminū p̄fixerunt. vt possit deliberari. vte terminū duoz mēsium v̄l̄ cir̄ illud. Et ideo dōm. q̄ vrore petēt̄ p̄t̄ vñtētā p̄duos mēses. bz post vel tenet̄ reddere debiti. vel manifestare sc̄lūdū mortuū p̄ soluēt̄ vovet̄ ad religionis ingressū. q̄ si nō faciat tenet̄ ad debiti soluēt̄. sicut p̄me 14 rōes ostēdūt̄. Ad illud qd̄ ob̄ q̄ nō op̄t̄ vñtētā carnalē copulā dōm q̄ iūt̄ nō op̄t̄ vñtētā. op̄t̄ rāmen p̄sentire i copulā cōngalē q̄ necessario ordinat̄ ad illaz. 15 nōt̄ interveneret̄ m̄ors sp̄ualis. Ad illud qd̄ ob̄ q̄ nōt̄ addit̄ dōm q̄ fāllū ē. imo addit̄ qd̄t̄ ad ligationē t̄ q̄t̄ ad obligatiōnē. Quia enī sūt̄ vñu corp⁹ t̄ vna caro. ideo nō p̄t̄ vñus transire de hoc mundo reliq̄ mor. ente

2 ideo nō p̄t̄ voveret̄ vñtētā nōt̄ cōiunx pariter voverat. Preterea tenet̄ ad statim reddendū p̄ carnalē copulā. bz an̄ daf̄ ei spactū duoz mēsium. t̄ iō addit̄. Ad illud 17 qd̄ q̄ de ea q̄ corrupta ē violēt̄ vro. dōm q̄ q̄ m̄rimoniū vñtētā nō p̄t̄ sine assensu viri religionem in trare nec vovet̄ voveret̄. Ad illud qd̄ ob̄ q̄ m̄rimoniū um d̄ esse liber. dōm q̄ vñtētā ad assensu in q̄ ē m̄rimoniū fūdamētū. ista tñ copula vñtētā sit violēt̄. q̄ tñ maritalis est t̄ fūdata sup̄ consentū voluntarū. t̄ volūt̄aria iudicat̄. t̄ iō m̄rimoniū radicāt̄ cōsumat̄. p̄terea cōsensus de sui rōe importat libertatē. nō sic cōiunctio corporalis.

Quæstionē qd̄t̄ ad secundū articulū q̄ de obligatiōne cōiugū q̄nt̄ ad accidentis sup̄ueniēs. Et circa h̄ duo q̄run̄. Primo q̄ vñtētā opteat debiti reddere si alter fiat lepros⁹. Secundo. vñtētā q̄ tenet̄ debiti reddere si alter fiat fornicatus vel ecōverso. Dō. i. c. Et q̄ leproso p̄iugi opteat debiti reddere vñtētā. q̄ dicit de crea. de iugio lepros⁹. vñtētā. viros. vñtētā. t̄ vñtētā sequātur. t̄ ei cōiugali affectione ministrent̄. Itē rōe vñtētā. q̄ m̄rimoniū est vñtētā insolubile. ergo nō soluit̄ q̄ infirmitatē. q̄ manc̄ p̄t̄ petēti etiā sup̄ueniēte lepros⁹. s̄līr mulier nō bz p̄t̄ate sui corporis. t̄ sic t̄. Itē leprosi t̄p̄t̄atur de fornicatiōe. q̄ p̄t̄ t̄ dōt̄ h̄re remediu. q̄ si ista q̄ bz vñtētā remediu nō p̄t̄ h̄re nisi ipa reddat debiti. vñtētā. Itē leprosi cōipo q̄ leprosi nō tenet̄ ad vñtētā am. nec p̄t̄ cogi. q̄ necesse ē vñtētā eoz eis reddi. Contra Lœv. xiiij. p̄cipit vñtētā extra coiōnē sanoz eis cīciatur. q̄ cu vñtētā lana. dōt̄ p̄ legē sequestrari ab vñtētā. Itē leprosi ē morbi etiā ḡt̄iosus. q̄ morbi quēl̄ boi fugere q̄ mulier cu vñtētā leproso nō tenet̄ cohītare. t̄. s̄līr. q̄ nec debiti reddere. Itē leprosi ē morbi hereditari⁹. q̄ trāsmittit̄ ad pl̄. q̄ cu coit⁹ q̄ ē cā desomittat̄. i. pl̄e sit̄ ē bonū pl̄is t̄ talis sit̄ p̄b̄it⁹. q̄ nullo⁹ licet̄ m̄liceti coire cu leproso aut ecōverso. Itē sic leprosi reddit̄ inabilitē ad ordīs suscep̄t̄ stratoz. q̄ sic reddit̄ inabilitē ad m̄rimoniū ē. cōrōnē p̄ sp̄osa lia. q̄ soluit̄ sp̄osalia. itavñtētā p̄ reddit̄ inabilitē ad debiti solutoz. R. dō. q̄ cīcius leprosi soluit̄ sp̄osalia. tñ nōt̄ soluere m̄rimoniū. cu cū alios efficiet̄ lepros⁹ t̄. vñtētā. t̄. lepl̄. plus dōt̄ extra sanos bītarare. ita dico q̄ m̄liceti perēte t̄ debiti soluere. s̄līr nō bz necesse cohītare cōino. Un̄ qd̄ d̄ q̄ vñtētā vñtētā sc̄q̄t̄ t̄ m̄istr̄. d̄ p̄ modū admōt̄ois nō p̄cepti. nec cogi p̄ san⁹ ad aliud. q̄ vñtētā reddat debiti infirmo. t̄. s̄līr p̄cīlīm fornicatiōe. t̄. sic accēdēt̄ t̄ rōnes pbantes q̄ debear soluere debiti. Ad rōes duas ad oīpositū pater respōsio. q̄nō sedūt̄ sūt̄ nō tenet̄ cohītare q̄ nec debiti soluere. Ad illud qd̄ ob̄ t̄. ple. dō. 21 q̄ sc̄q̄t̄ ē de mestruatis t̄ lepros⁹. Nā mestruatae alio rōp̄e p̄t̄ bñā p̄lem p̄cērare. bz leprosi nō p̄t̄. nec omnī no faciūt̄. q̄ bz s̄līr ē libēt̄ ḡt̄aret̄ sanū. attamē pl̄i generate mēli⁹ ē sic q̄ oīno nō c̄. Ad illud qd̄ ob̄ t̄. ir̄ regularitatē. dōm q̄ nō ē sile. q̄ vñtētā ē grūtatis sc̄q̄t̄. q̄ ordinē nō suscip̄t̄. t̄ q̄ ordīsuscepto nō m̄istr̄. bz m̄rimoniū ē. vñtētā libēt̄at̄ ē. s̄līr ius reddere hoc necel sitat̄ ē p̄pter insolubilitatē vinculi. t̄ sic p̄ illud qd̄ ob̄

Questio

q.
b

Utrū q̄ tenet̄ debiti reddere fornicanti. Et q̄ sic videat̄. q̄ si vñtētā fornicat̄. alter alteri tenet̄ ergo si maius malū non soluit̄ mutuā tentiōnē. ergo nec qñ tñ aliter fornicat̄. Itē vir s̄līr tenet̄ suare fidem vñtētā etiam fornicanti. quia non licet vñtētā fornicari esto q̄ vñtētā fornicatur. sed seruare fidem est debiti reddere. ergo. t̄.

Liber

Quartus

Itē nō fornicās p̄t petere. ergo fornicās tenet reddere. ergo habet ius petendi. Sed vinculū cōiugale est mutui. ergo si fornicans habet ius petendi. iustū est q̄ red dat. ergo tenerur reddere. Cōtra p̄t dimittere uxorem causa fornicatiōis. ergo nō tenerur debitū soluere. Itē si mulier peccaret abuterū vir nō debet nec teneret ei debitū reddere. q̄ agit h̄ bonū pl̄is. s̄ fornicās agit cōtra bonū fidēi. ergo nō tenet.

23 Itē iuges ad partia iudi cātur q̄tū ad th̄or. ergo qd̄ nō facit vñus alteri vel nō vult facere. nec p̄t petere. Sed si mulier fidē non seruat ergo nec p̄t cogere virū ut fidē feruer. ergo nec vñ debitū soluat. **¶** dōm̄ q̄ si alter fornicatur t̄ b̄ p̄t alter sci rep̄ signa. pbabilis t̄ p̄ conjecturas aptas. nec tenet sol uere. nec ab eccl̄ia est cogend̄ si p̄t illud pbare. si tñ ipse vel ipa nō sit eiusdē criminis. q̄ si sunt i eodē criminie non p̄t alter alteri obij̄ cere quod habet in se. si ramen perat debitū. p̄t ut se libertate. t̄ ex b̄ obligat se ad reddē dū. qd̄ vult debitū sibi reddē a fornicāc. t̄ ipse se eidēz obligat. Lōcedēdē sūr̄ igitur rōes q̄ nō tenet. **¶** Ad il lud qd̄ obr̄ q̄ nō tenēr̄ ambo si ambo peccent. dōm̄ q̄ vez ē. Rō huius ē. q̄ neuter ē tunc sup̄ aliez. s̄ cū aliq̄ facit cōtra bonū matrimonij alter. ille q̄ facit meretur puniri. t̄ alter meretur habere libertatē. nūc aut̄ neuter est liber. q̄ vterq; peccat. t̄ ideo nō est simile. q̄ qd̄ non tenet reddere hoc nō tñ erat pena peccantis. sed etiā

25 libertas nō peccantib. Ad illud qd̄ obr̄ q̄ tenet ser uare fidē. dicēdū q̄ fides attēditur q̄tū ad duo. p̄mū. vt nō cognoscat aliā. secundo. vt cognoscat suā. Qnō cognoscat aliā hoc dōz esse tanq̄ naturale matrimonio. vñ talis fides nunq̄ vñ solui matrimonio durāte. Si aut̄ hec nō durat. cū alie conditiones sint sup̄ hāc fuda te. nō tenet seruare hāc cui p̄ma nō seruatur. nec ius ha ber perēdi qd̄ p̄us infringir. **¶** Ad aliud p̄z r̄n̄to. q̄ nō fornicās h̄ ius petendi. q̄ nihil contra fidem fecit. sed aliq̄ fecit h̄. ideo t̄ in hoc factus ē in seruo. t̄ min⁹ ius ha bet q̄ alter.

Q Onsequēt̄ q̄tū ad tertīū articulū querit de obligatiōne q̄tū ad temp⁹. Et circa b̄ duo q̄ cūtūr. Primo querit vñ ipse mēstruoz obliget mulier ad debitū reddendū. t̄ vñ possit petere. Secundo vñ ipse diez solenniū debitū liceite possit peti t̄ solui

Questio j. e.
Q̄ ipse mēstruoz nō possit debitū peri ostēditur Leuti ci. xv. Ut q̄ ad mēstruātā accesserit. imundū erit sepe dieb. Si tu dicas q̄ ceremoniale est. Cōtra Ezechiel. xvii. Ut si iusticiā fecerit. t̄ p̄t post. ad mēstruātā non accesserit. vñ inter moralia computat. Et glo. ibidem p̄cipit. vt viri nō solū i alienis sed etiā i p̄p̄is vñoribus modū t̄ spā fuent. Itē q̄ nō debet reddere videt. q̄ n̄ solū q̄ male agunt pec. q̄t̄ s̄ etiā q̄ consentiūt. q̄ peccat q̄ reddit cum co sentiat. Itē nō est reddēdus gladius fu rioso vñ ipse interficiat. s̄ perens debitū ipse mēstruoz h̄ salutē suā perit. ergo nō ei reddendū est. Item q̄ nec sit reddendū nec perendū Leuit. xx. dicitur q̄ vterq; in terficiatur. s̄ vir t̄ mulier. S̄ pena mortis nō nisi pro peccato mortali infligebatur. ergo vterq; peccat mortali ter. **¶** Itē Hiero. dī q̄ et tali coitū nascuntur pueri ele phātēi t̄ mōstruosi. ergo vterq; facit cōtra bonū pl̄is t̄ si hoc. ergo vterq; mortaliter peccat. **¶** Cōtra maior passio est passio leproz q̄ mēstruū. ergo si p̄pter lepram non p̄t mulier debitū negari nec p̄pter mēstruū. Itē mulier nō b̄ prātē sui cor. p̄is. q̄ cū vir petet suū perit. t̄ ius suū est vñicuq; reddere qd̄ suū est. ergo iuster reddite mulier. Item esto q̄ vir nesciat q̄ sit temp⁹ mēstruoz

t̄ mulier timet de lapsu eius. queritur qd̄ dōz facēt. t̄ ostē ditur q̄ reddere. q̄ illius siam liberat a morte t̄ ab om̄i culpa. Itē sicut florus s̄ aguis reddit mulierē immūdam ite florus semis reddit vñtū imūdu. S̄ peccat mulier q̄ petit a viro semis exibit. q̄ t̄. Itē si aliquo mōre repu gnat mīmonio talis coitū. hoc nō est nisi rōe prolio. S̄ possibile ē q̄ talis mulier sit sterilis. t̄ tū nō tñc̄ deformatas pl̄is. ergo t̄. **¶** dōm̄ q̄ aliq̄ voluerunt **27** dicere q̄ om̄i ipse siue mēstruoz siue alio dōz dbitū reddi s̄ nō dōz peti. Et dicūt q̄ rō b̄ est q̄ petere ē agere. h̄ red dē qdām̄ pat̄. et p̄mū ē liberratis. scđm̄ bō necessita tis ē. Un̄ ei dñs nō p̄cepit mulierē nō reddere. s̄ hoī ac cedere. ac p̄t b̄ nō eximit mulierē a tentōne. s̄ vir obliga tur vñ b̄ nō possit petere sine trāl̄ gressiō. t̄ b̄ vñ ingredi cere s̄ līra tū dicit. Et l̄ om̄i ipse debitū sit petēti solvēdū nō tñ l̄ oī ipse petere. S̄ illō n̄ vñ sonare. nec rōi nec auētāri. P̄mūn̄ auētāri. q̄ h̄ bonū pl̄is. s̄ de Hier sup̄ illō. Iſa. l̄tū. Oēs iusticie vñc̄ sicut pān̄ mēstruoz. t̄. dicit. nūc p̄cipiūt mēbris deputauati. ceci. clau di. leprosi. vt q̄ gentes nō erubuerint in p̄clau cōmīce ri. coz p̄tēm ap̄te redarguas in p̄uulis. **¶** Itē. Aug. su p̄ Ero. Ad mulierē. t̄. necessario itez vñrōs dñtūc̄ dñtū. Et itez. cū sufficiēt̄. phibūsset. b̄ etiā reperit ne forte in sup̄iorib; vñderū figuratiōe dñtū. Et itez vñrō q̄ p̄cipiūt interfici. Leuit. xx. sicut ibi p̄z. q̄ vterq; mona līc̄ peccar. Et itez. esto q̄ mulier mēstruosa s̄c̄ ipis d̄bitū perat a viro. t̄ b̄ cōsterviro. dñtūq̄ dñtūc̄ dñtūc̄ ḡtūs teneat sibi reddere in p̄lis iudicū. si ergo ad partia iudicātur. t̄ dominiū nō b̄ ale i aliez h̄ diuinū statutum nō vñdef q̄ reddere teneat. Et ideo aliq̄ voluerūt dñtū q̄ nō dōz reddere nisi p̄sumat de viro q̄ incidat i fornicationē. q̄ si p̄sumit. dñtū occur rere maior p̄cūlo. nec reddit gladiū ad inficiēdū s̄ poti ad sanādū. S̄ nēc̄ istū suscit. q̄ aut̄ mulier tenet aut̄ nō tenet. Si tenet. q̄ absq; p̄sumōe p̄cūlo dōz reddere. Si nō tenet vñc̄. b̄ nō enīl q̄ b̄ ē h̄ diuinū mādatū. q̄ t̄n̄c̄ timeat de culpa al teri. cū nō sit faciēdū molū certū. p̄ incerto euitādo. n̄ dōz sibi reddere dbitū. n̄ q̄ reddit gladiū furioso. q̄ ista n̄ ē rō. n̄ alt̄ sc̄p̄z inficeret. Nec dat ei occasiōne p̄cūlī. si ipa perat. n̄ ei iō ē cl̄pa q̄ gladiū furioso reddit. s̄ q̄ h̄ p̄cepūt siue p̄bītōz agēdo se deordiāt. t̄ b̄ n̄ est p̄p̄ t̄ e p̄z. q̄ p̄ moribū q̄ h̄ pl̄is bonū. Un̄ s̄līr̄ cēt̄ vñc̄ia par tui. q̄ ex actu illo tñc̄ p̄uul̄ op̄mi t̄ occidi. vel si p̄a laboaret egritudie acuta. null̄ p̄ illo t̄p̄diceret eūt̄e nerī. nō rōe ipis. s̄ rōe moribū vel p̄cūlī. Terci⁹ modus dicēdū ē q̄ vñ pbabilior. q̄ vñs mēstruoz aut̄ ē fm̄ naturā aut̄ vñrō naturā. Si fm̄ naturā semel i mēlē. q̄ t̄c̄ possi bīlē ē filios gnāre. t̄ p̄ abūdātā t̄ corrupcōz humoris i pessimo statu. iō mozae ē p̄ceptū vt illo ipse nō cognoscas. Un̄ si ignorāt̄ perit vel violēt̄ reddit excoitatur. Si sc̄tēt̄ cōlibēt̄ perit t̄ reddit. h̄ p̄ceptū facit t̄ mor taliter peccat. t̄ vir fm̄ vñs n̄ b̄ prātē i corp⁹ mulier. Si aut̄ sit vñs h̄ naturā t̄ passio peer naturā. t̄c̄ dñtū q̄ filij n̄ gnāk̄ vñc̄losi nāka. t̄ t̄c̄ si dñtū durz debitū p̄t peti t̄ red di. Et his pater oba. **¶** Ad ei obr̄ de lep̄ n̄ ē simile. q̄ ille mōrō ē dñtūv̄/iste momētane. **¶** Ad illō qd̄ obr̄ q̄ n̄ 29 b̄ prātē. dicēdū q̄ t̄c̄ n̄ b̄. vel etiā q̄ pl̄ est obedien dum deo q̄b̄ homini siue mulieri. **¶** Ad illud quod que 30 ritur q̄n̄ vir nescit. dñtū q̄ si credit ipm̄ testifere debet ei infirmitatē dicere. vel saltem infirmitatē assimulare. q̄ si nec t̄c̄ vñc̄ testifere. dōz q̄t̄ p̄t relistere. quia s̄līle violēt̄ errorquet. vterq; ē imunis a culpa. aliter em̄ propter vitrandam culpam viri nō debet ipsa facere cul pam. **¶** Ad illud quod obr̄ de imūdicia. dicēdū q̄ non 31

32 est ppter immundiciā. s̄z q̄ talis ē pli straria. **¶** Ad il-
lud qd̄ obūcī de sterili. dōm q̄ nescif q̄d̄ iū h̄z mīlebris
vīz c̄cipiat. z ideo obligat diuino mādato. sicut z talie
que cōsueuerūt concipe. Quāuis aut̄ iste modus vltio
dictus videat esse pbabilior. pmus tamē mod̄ dicendi
est securior z sanior. qm̄ stādū ē p̄m̄im̄o. z valde du-
rū videt q̄ multer debitū nō reddar. in oī instāter pe-
tēti. cū nō apparet infirmitas gravis z māfesta. Si ru-
dicas q̄ nō d̄ sine violēta. pōt esse q̄ vir nō p̄ sibi vio-
lentiā facere. z ex hoc cadet in petoē fornicationē. z dō-
dicendū ē fm̄ p̄m̄ modū. q̄ secus ē in petoē z redditi
one. sicut dicit m̄gr̄ in līa. p̄mo notatū est. **¶** Un p̄hibi-
tio i fornicationē mēstrue se excedit vi cōpēcēt sine vñ
reddar. z ideo absoluī a tentō reddēti. z p̄b̄ intelligē-
de sur auctes de hoc loquētes. Debet n̄ mulier aliq̄ nō
se redere difficultē. z cū dolore debitū soluere. ne dū appē-
tit a se peti. Ihs̄ rea fit ac si petere. vñ iſſistere p̄nisi cre-
dat s̄fēt scādū p̄stare marito. Ex h̄b̄ p̄ illud qd̄ ob̄ de
cessu. Necesitate ē ēl̄ cōpūla fēmia n̄ d̄ sentire. nec
furioso gladiū reddere. s̄z ihe agit z hec patet. Preterea
gladiū furioso ē reddēti. vi euites maī piclm̄. sic i. ppo-
sito cū timēt piclū. z vir p̄ cuadere periculū fornicati-
onis vel dūp̄ redditionem. in q̄ā incurrit p̄ abnegati-
onē. Ex his patet alia. Lōcedendū est enī q̄ debitū nō
ft per sc̄iter. q̄ h̄b̄ est morale. p̄p̄ p̄ceptū q̄ debitū non
petat. Et nō valet de lepra nec de p̄tate corp̄is. q̄r̄ vsus
est ei artatus p̄ mādatū illud. z patet auctes inducere in
contrariā. om̄es enī intelligēde sur q̄tū ad sc̄iter exi-
genes. **¶** **Ques̄tio** **vii.**

Utr̄ tpe dierū solenniū debitū possit peti līcite z solu-
re. Et p̄ sic videt. j. ad Lōy. vii. Nolite fraudare inuicem
nisi ex s̄fēsu ad tōs ut vaceris orōni. q̄ nō licet abstie-
re ppter orōnē nisi vtroq̄ cōsentīte. q̄ si nō h̄z nēesse
s̄sentīre. alter p̄ petere. z alter d̄z reddere. Itē rōc̄ vide-
tur. q̄ cōsiderat cōcupīs rōe debitū soluēdi nullā h̄z d̄ se-
culā. q̄ i de solēti reddere nō est p̄tēti. Itē q̄ iugū in-
stitutū ē i remedū cōcupīs vt fornicatō viteret. S̄z pos-
sibile ē q̄ h̄o infirm̄ magis rēptetur de ope carnis i die
solēti. ergo tūc̄ licet adhibere remedū. **¶** Itē si ale con-
iugū et sola libidinē crplēda peterer debitū. ille a q̄ peti-
tur debere soluere. q̄ reddit ei qd̄ suū est. ergo videt m̄l-
to forius si tpe sacro petat causa fornicatōis virande.
Lōtra q̄ tali p̄tēne debet peti nec reddi onditur auc-
toritate aug⁹. q̄ habef il fa. Christiano cū vroesua licet
aliquā cōuenire. aliquā nō p̄p̄ dies p̄cessus. Itē vide-
tur cōpēlo greg. in. j. dyalog. q̄ mulier q̄ nocte cognō-
uit vir. cū i die veniret ad p̄cessionē a dyabolo c̄accep-
ta. sed h̄b̄ nō esset nisi grāne p̄tēti esset. q̄. z. c̄. Itē h̄b̄ vide-
rōne. q̄ nec sit petēdū nec reddēdū. q̄ p̄tēti dies solen-
nis vt p̄sicha vel natalis in q̄ v̄terḡ tenetur cōscere.
Sed iſtitutio ecclēstia est vt nō accedat aliq̄ ad cōmu-
nionē qm̄ cognoscit vroē. ergo cū nō possint simul store
tenēri ad faciēdū vñū. ergo nō ad faciēdū alterum.
Itē h̄b̄ videtur p̄rōem̄ v̄teris q̄ c̄siderat nō solū actū sed
etia debitas circūstatiās. Sed debita circūstantiā est i
discernendo dīs̄ sacri a nō sacro. q̄. z. c̄. Itē h̄b̄ v̄ p̄ simile
qm̄ nō licet i om̄i loco nec petere nec reddere debitum. vt
pote i ecclō. ergo similit̄ videt q̄ nec in om̄i tpe. Item.
hoc videt ratione. q̄ maiorē delectatō in coitu q̄ i cibō
ergo si ecclēstia institutio q̄tū ad abstinentiā cibī ē
necessario obseruāda. multo fortius q̄tū ad coitum.
33 q̄. dōm. q̄ sicut dicit m̄gr̄ debitū semp̄ est poscenti sol-
vendū. nō tñ sp̄ licet petere. cuius rō ē. q̄ reddere est ne
cessitas. sed petere ē volūtas. z in sacris dieb̄ ino/

dinate voluptatis ē petere. qd̄ patet sic. cōiugū enī rō
ne sui ac̄ ē remedū. sed nō oīno curās h̄z excusās. Un
in acru iugali ē op̄ carnis qd̄ trahit s̄iam deoslū z ad
terrena sapēdū. z etiā ad delectationē sentiendū. Qui
igitur aliqui sūt dies in quibz d̄z amia sc̄ificare z assur-
gere ad diuina. vt pote solemnitates p̄clarē. sunt etiā in
q̄b̄ d̄z aia infligi. vt pote ieiunior̄ z p̄cessiōnū. ideo cō
ueniēs ē i talibz tempibz ab illo actū cessare. z ideo san-
cti p̄es instituerū. nō tñ instituerū tanq̄ p̄ceptum. p̄
ter carnis lubricū qd̄ i multis ē magnū. z q̄ nō tanq̄ p̄
ceptū instituerū. nec tūc̄ perēti debitū abstulerū. iō
cū per̄f manet necessitas ad reddēdū. Ideo dōm q̄ red-
di p̄sine om̄i culpa i illis dieb̄. dū tñ reddat cū disipli-
cētia z dōlore. S̄eri aut̄ nō p̄ sine culpa. z si aspectus sit
ad delectationē. gravis ē culpa. si aut̄ ad lubricū carnis
z suā infirmitatē cū ē sc̄ius. vel cōsciētia yehemēter
timet. z ppter hoc petet. veniale p̄tēti p̄tēti. attamen
vir. xtingit q̄ i p̄ceptū dieb̄ nō sit grāne p̄tēti. Lōce-
dēte igitur roes q̄ d̄z reddi. q̄ nō p̄tēti fraudor n̄li ex
s̄fēsu. Un ips̄ orōni nō sufficit ad abstinentiā n̄li assit
etiā mutu. p̄sensus. sicut innuit apls. **¶** **Ad illud q̄ d̄d 34.**
ob̄ q̄ xp̄iano nō licet cōuenire. dōm q̄ nō d̄z reddi
ppter cōtōnē. dōm q̄ cū reddēti cū dolore z inuitus red/
dat nō artat nec ab ingressu ecclēstie nec a cōione. tñ cōso
posserte s̄fēsu sacerdotis differt. **¶** **Ad illud qd̄ ob̄ 35.**
q̄ est ibi excessus. dīcēdū q̄ nō ē excessus ex p̄tēti reddēti.
iō nō ē excessus mortalis sed venialis. **¶** **Ad aliud dōz. 37.**
q̄ nō ē simile de loco. q̄ i loco ē s̄cretario sacramenti
z deputatio ad opa diuina solū. iō temeratur loc⁹ sacer-
estēni mēta. p̄p̄. i. tñ nō sit oīno reparatur. **¶** **Ad v. 38.**
timū dōm q̄ nō ē i p̄iculum nec lubricū in gultu sicut
in tactu. z ideo institutū est de ieiunio sub p̄cepto. s̄z de-
cessatō ab amplētū i slū. maxime cōiugatis q̄ inui-
tē cohobitat. Hoc sine p̄judicio sit dīcū. p̄ eo q̄ sancti
videtur tale cōtrā agrānare. sicut auctes. Hieron. i lit
era videtur sentire. Sed intelligēdū ē q̄ s̄acti istud nō
phibuerit. maxime cū apla dicat q̄ ppter orōnē non
debēt inuicē fraudare nisi ex s̄fēsu. z ideo concedendū
est istud magis ēl̄ congruitatis z honestatis q̄ necessi-
tatis. nisi conscientia obligat. qua credat illud ēl̄ p̄
hibitū in mortale peccatum. vel n̄li interueniat sacre
dici contemptus. De quo valde p̄tēti timere qui tunctes
bito debet separari.

Ques̄tio **i.** **5**
Q̄ temp̄ debet obseruari in celebrandis nuptiis ostē
ditur p̄mo q̄ illud qd̄ d̄r̄ Ecclā. iii. temp̄ amplētandi
z tempus longe fieri ab amplētibus. ergo videtur q̄ n̄
omni tempore licet nuptias celebrare. **¶** Item. xxiiii.
questiōe. iii. nec vrorem ducere nec convivia facere in
quadragēsimali tempore vlo modo cōuenire posse ar-
bitrō. Item sc̄dm omnium mores tempus celebratōis
nuptiarū ē temp̄ solēnitatis z gaudij carnalit. q̄ ye

Liber

hemens est amoris diversio ad hec. si hec non copetit fieri in ipso deputato ad sacrificium spissum. qd. r. Ite plus est nuptias celebrare qd debitu solvere si in actu carnali ad hoc qd fiat recte et honeste suanda sunt ipsa. ergo multo fortius in tracto matrimonii sue nuptias celebratio pma. Contra. Hal. iii. dies obviantur et menses et ipsa et annos. et post tempore ne ab eis ca laborauerim in vobis ergo v. qd sit hereticus ipsa obvare. ergo v. qd liber ipse bonum nuptias celebrare. Ite in boy sacramentorum pceptione non est determinatio ipsi nisi ex sola congruitate. nec suam communiter ipsi determinationes. ergo videtur si r. qd nec in matrimonio et response traductae. Item matrimonium est scism et bonum. cu sit sacramentum. ergo i diebus sacris copetens est ipsi celebrare. Ite si matrimonium non repugnat diebus penitentie non est finis ratione sui. sed potius ratione abusus. ergo potius deberet in nuptiis prohibiri. et interdicti abusus qd ipsi. Est ergo qd ppter quam causam ista tria tempora interdictum qd ponunt in lata et maius.

39. qd in hoc sacramento qd in alio. R. ddm qd duplex est ro qd in his tribus tempibus interdictum est nuptias celebrari. Una scz moralis. alia figuralis. Moralis qdem est his tribus tempibus anni. ppter pcpitual solennitatem expectationem. in quibus discuerunt fideles comunicare. s. natali dñi. pascha. et penthecostes. quando debent se fideles preparare ut dñm suis possint dignae et reverenter accipere et hoc debent sensum a terrenis aliquatenus eleuare. et qd niem in response traductione et nuptias celebratio ppter nouitate yehemeter animi conuertit. ad illud quod deorsum est erat gaudia vana. ideo ista tria ipsa ex rationabili causa sunt interdicta. scz ipsi aducuntur v. qd in octaua eypiphanie. t. p. a septuagesima v. qd in octaua pasche. t. p. a tertio die an ascensione v. qd in octaua penthecostes. et quia multe abusiones sunt quebis temporibus non conuenient. Alia est ro figuralis. s. quis in his tempibus sunt dies ieiuniorum. et sicut dicit Matth. ix. debent filii response lugere qd cuius est sponsus. cu autem auferetur r. ideo qd ammodo in his diebus signatur absentia sponsi. et ideo in talibus diebus non debet fieri sponsi et response coniunctio. nec nuptias celebratio. Un non est interdictum utrabi sponsalia vel matrimonium in his diebus p simplicem pensem. sed interdictum est nuptias celebrare. et sponsam in domum viri adduci. et hoc totum congruitas ratione erigit p eo qd est constitutio humana. Ad illud ergo qd obiectur qd non sunt tempora obseruanda. dicendum qd tempora obseruari est tripliciter. Aut enim ipsa obseruari qdum ad naturam in his que subsunt nature. vt quantu ad actum seminandi et nungandi. Aut ipsa seruari in his qd sunt supra naturam sicut sunt ea que sunt gratiae et li. or. Aut tempora obseruantur finis spiritualis institutionem in executione spiritualium. vt dies instituta ad colendum natale domini. obseruanda est in ea amplius laudetur deus. Piam quidem non est peccatum nec tertium. sed secundum et hoc modo non sit obseruatio in matrimonio. quia non obseruatur lunatio neqz temporum variatio nisi finis qd statutum est ad cultum dei. vnde non est obseruatio ratione temporis. sed magis ratione cultus divini. Ad illud qd obiectur qd in aliis non interdictur ipsi patet responsio. qd hoc sacramentum habet aliquid spissale. t. n. ratione actus carnalis. cum etiam ratione signatio. Ad illud qd obiectur qd est sanctum et bonum. ddm qd verum est. actum habet annexum aliquid qd temporum ratio impedit. et si impedit post primam coniunctionem. quanto magis in prima ubi est maior ardor et ardor affectio.

40. qd in tempore obseruando. dicendum qd tempora obseruari est tripliciter. Aut enim ipsa obseruari qdum ad naturam in his que subsunt nature. vt quantu ad actum seminandi et nungandi. Aut ipsa seruari in his qd sunt supra naturam sicut sunt ea que sunt gratiae et li. or. Aut tempora obseruantur finis spiritualis institutionem in executione spiritualium. vt dies instituta ad colendum natale domini. obseruanda est in ea amplius laudetur deus. Piam quidem non est peccatum nec tertium. sed secundum et hoc modo non sit obseruatio in matrimonio. quia non obseruatur lunatio neqz temporum variatio nisi finis qd statutum est ad cultum dei. vnde non est obseruatio ratione temporis. sed magis ratione cultus divini. Ad illud qd obiectur qd in aliis non interdictur ipsi patet responsio. qd hoc sacramentum habet aliquid spissale. t. n. ratione actus carnalis. cum etiam ratione signatio. Ad illud qd obiectur qd est sanctum et bonum. ddm qd verum est. actum habet annexum aliquid qd temporum ratio impedit. et si impedit post primam coniunctionem. quanto magis in prima ubi est maior ardor et ardor affectio.

Quartus

Ad illud qd obiectur qd abusus debet et interdicti. dice 43 cl. qd non solu ratione abusus sed etiam ratione vobis habet aliquid pstatre impedimentum. Preterea facilius est determinare tempus et modum obseruatur qd si moueretur gaudiu superfluum. Qd ultimum queritur iam determinatum est.

Questio 9. b.

Vtr matrimonii contractum ipso indebito debet separari. Et videt g. sic. xxxix. q. iii. n. oportet a septuagesima usqz ad octauam pasche. et tribus ebdomadibus ante festum iobis nuptias celebrare. qd si factum fuerit separantur. Ite hoc videt finis ius antiquum. qd copularum quam ecclesiastica regulam contingit esse in tracto. matrimonium non esse cedimus. Ite ratione videatur finis ius antiquum qd in foro ecclesiastico iudicandum est finis statutus ecclie. ergo si ecclie staruit nuptias talibus temporibus non fieri. debent tales si sunt indicari. p non factis. ergo debent separari. Ite alios pmo coetribit cu aliquo clanculo. et cu alia i manifesto. Nec sit vox pme finis veritatem tam iudicaf vox secunda in foro ecclie. qd cum pmo seruavit formam ecclie sicut cum secunda. ergo si iste qd celebrat nuptias non seruat ecclie statutam. pater. qd finis iudicium ecclie separandus est. Contra. nihil est. pp. qd debet separari matrimonium nisi desit aliquid quod sit de eius suba. Sed de substantia matrimonii nihil est nisi consensus et persona legitima. Ergo nihil deficit in pposito. pater r. Ite matrimonium non debet separari in penas. nisi sit criminis enormitas maxime contra aliquod matrimonium bonum sed hic nihil est tale. ergo r. Ite in quadam decretral de matrimonio nra ecclesie interdictum dicitur non est conueniens ut obi solum sacramentum coniugii dissolvarur. Ite non. prohibetur matrimonium contrahendi. sed nuptie celebri. hoc autem accidit matrimonio. ergo nullo modo debent separari. ppter hoc. R. dicendum qd iunctus matrimonialiter tripliciter modo separari ecclie. Quodam sim pliceretur qdum ad vinculum ostendens inter eos non sufficere matrimonium. et hoc est ppter hoc interuenit aliquod impedimentum quod est contra substantiam matrimonii. vel ex parte consensus vel legitimatis personarum. et illud dicitur impedire contrahendum et dire mere iam contracrum. Quodam separari simpliciter quantum ad tempus solum in penam. et hoc est propter aliquod crimen quod est contra matrimonium bonum. Quodam separari ad tempus solum ad penitentiam agendam et hoc quando interuenit aliquod impedimentum quod non est contra matrimonium nec qdum ad substantiam. nec qdum ad bonum sed inducit peccatum. et tale est ecclie statutum interdictum. et de tali separacione intelligi autoritas canonis quam magister adducit. et sic dicendum qd tales non debent simpliciter separari sed soluz ad tempus in penam peccati. quia contemptum man datum ecclie. et hoc etiam iam sit ad alios terrorum.

Ad illud ergo quod obiectur secundo de ecclie statuto regula. dicendum qd ecclie dicitur matrimonium debe re utrabi sic et sic. et in illa sua institutio quedam dicitur vt necessaria. quedam vt ad solenitatem facientia. et canon dicit de his que regula ecclie statutum dicitur huic sacramento necessaria. Ad illud quod obiectur de foro ecclie astico. dicendum qd in foro ecclie statuto non qdum iudicatur matrimonium non esse nisi quando in facie ecclie est aliquid quod est de substantia matrimonii. quod tam non deest finis veritatem. sicut in matrimonio clamdestio ubi non potest pbari consensus. non sic est in pposito. et ideo patet illud ultimum.